

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-59 (8)/10/GS

Warszawa, 18 listopada 2010 r.

DECYZJA DIH-1/59/2010

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm) art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219) art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania Mariana Grzywacza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2010 r. (Nr akt: HU-42-192/2010/2DEC/10) którą wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno - spożywczego tj. „masła ekstra 82% tłuszczu”, masa netto 200 g, najlepiej spożyć przed: „25.07”, numer partii „180”, wyprodukowanego przez F.H.U. Masmal Piotr Jastrzębski w Warlubiu, utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 6-8 lipca 2010 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – zwanego dalej „*Śląskim WIIH*” – w punkcie handlowym nr 31G w Katowicach przy ul. Obroki 130, należącym do przedsiębiorcy Mariana Grzywacza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach – zwanego dalej również „*strona*” – pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu (protokół pobrania próbki produktu nr 064748 z dnia 6 lipca 2010 r.) o nazwie „masło ekstra 82% tłuszczu”, w ilości 5 szt. z partii oznaczanej nr „180” i datą minimalnej trwałości „25.07”, produkcji F.H.U. Masmal Piotr Jastrzębski w Warlubiu – zwanego dalej „*masłem ekstra*”. Jednocześnie inspektorzy pobrali próbkę

kontrolną (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 064677 z dnia 6 lipca 2010 r.), którą po zabezpieczeniu pozostawiono pod nadzorem kontrolowanego przedsiębiorcy.

Badania wykonane przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie – zwane dalej „*Laboratorium w Olsztynie*” – w zakresie cech organoleptycznych i fizyczno-chemicznych wykazały, że produkt ten nie odpowiadał wymaganiom zawartym w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. (zał. XII i XV), ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem 1234/2007*” – z uwagi na obecność steroli pochodzenia roślinnego. Skład trójglicerydów w badanych próbkach wskazywał na występowanie około 67,67% tłuszczu obcego, co jest niezgodne z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 273/2008 z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1255/1999 w odniesieniu do metod analizy oraz oceny jakości mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 88 z 29.03.2008 r. s. 1) – zwanym dalej „*rozporządzeniem 273/2008*”. Ponadto w ocenie organoleptycznej stwierdzono niewłaściwy smak tj. wyczuwalny posmak tłuszczu roślinnego.

Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań Nr 1158/2010 z dnia 16 lipca 2010 r.

Pismem z dnia 20 lipca 2010 r. Śląski WIIH zapoznał stronę z wynikami przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej, uzasadniając swoją decyzję wydaniem próbki kontrolnej przedstawicielowi producenta masła ekstra.

W związku z powyższym, pismem z dnia 3 sierpnia 2010 r. Śląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Mariana Grzywacza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu masła ekstra zafałszowanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) – zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 20 sierpnia 2010 r. (Nr akt: HU-42-192/2010/2DEC/10) Śląski WIIH wymierzył, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, przedsiębiorcy Marianowi Grzywaczowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach karę pieniężną wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego masła ekstra.

Pismem z dnia 6 września 2010 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*” – odwołanie od ww. decyzji wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w sprawie jako bezprzedmiotowego, bądź uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na podstawie art. 138 § 2 Kpa.

W odwołaniu strona zarzuciła wydającemu decyzję organowi pierwszej instancji:

- naruszenie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy nie wystąpiły ku temu przesłanki,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, że masło ekstra jest produktem zafałszowanym,
- rażące naruszenie art. 10 § 1 Kpa poprzez wydanie zaskarżonej decyzji bez umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz brak pouczenia strony o prawie do zapoznania się z aktami i złożenia końcowego oświadczenia,
- rażące naruszenie art. 7 Kpa poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego, poprzez pominięcie istotnego dla sprawy dokumentu sprawozdania z badań nr 277/10 oraz nr 200/10, brak podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy,
- rażące naruszenie, art. 77 i 80 Kpa poprzez brak wyczerpującego zebrania materiału dowodowego, arbitralne potraktowanie przez organ przedmiotowej sprawy bez rozpatrzenia w sposób wyczerpujący zebranego materiału dowodowego oraz brak dokonania oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona,

oraz dodatkowo strona wniosła o przeprowadzenie dowodu ze sprawozdań z badań nr 200/10 i nr 277/10 wykonanych przez Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno – Spożywczego, Laboratorium Badania Żywności i Środowiska w Warszawie na zlecenie producenta, a także przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Doroty Świątkowskiej na okoliczność tożsamości próbek będących przedmiotem badań (nr 200/10 i nr 277/10) z próbkami kontrolnymi pobranymi i zabezpieczonymi w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej w Katowicach oraz jakości handlowej kwestionowanego produktu.

Pismem z dnia 22 września 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Mariana Grzywacza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego zgodnie z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

W niniejszej sprawie, badanie pobranej w toku kontroli próbki masła ekstra w punkcie handlowym należącym do strony, przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium w Olsztynie (sprawozdanie z badań z dnia 16 lipca 2010 r. Nr 1158/2010) wykazały obecność steroli roślinnych na poziomie około 67,67 %, co w przypadku masła świadczy o jego zafałszowaniu. Skutkiem wprowadzania do obrotu zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego było wymierzenie stronie przez Śląskiego WIIH kary pieniężnej przewidzianej w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej.

W pierwszej kolejności strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, że dopuścił się naruszenia art. 40a ust. 1 pkt. 4 ustawy o jakości handlowej wskazując, że warunkiem zastosowania przepisu jest to, że kwestionowana partia produktu musi posiadać cechy artykułu zafałszowanego, stosownie do art. 3 pkt. 10 ustawy o jakości handlowej, podczas gdy przyjęcie przez organ pierwszej instancji jednostronnych wyników badań jako podstawy do stwierdzenia o zafałszowaniu sprawia, że przepis ten został błędnie zastosowany. Konsekwencją niewłaściwej oceny przedmiotowego produktu był brak zapewnienia stronie czynnego udziału w sprawie i możliwości wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego a tym samym naruszenie art. 10 Kpa. Strona uważa także, że Śląski WIIH arbitralnie uznał, że kwestionowane masło nie odpowiadało wymaganiom określonym w przepisach, posiłkując się jedynie przeprowadzonymi na swoje zlecenie wynikami badań.

Ustosunkowując się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK zważył, że w przedmiotowej sprawie zostały podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do jej załatwienia, między innymi poprzez wskazanie stronie przysługujących jej praw, w tym prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym i złożenia wyjaśnień (zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 3 sierpnia 2010 r., w którym został ustalony 7-dniowy termin na skorzystanie z przysługującego stronie prawa, a którego to pisma odbiór został potwierdzony w dniu 9 sierpnia 2010 r.). Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień w ustanowionym terminie. Pomimo braku w aktach sprawy końcowego oświadczenia strony, nie można mówić o naruszeniu art. 10 Kpa, o czym świadczy stanowisko przyjęte przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 kwietnia 2001 r. sygn. II SA 1617/00 – „*brak w aktach sprawy końcowego*

oświadczenia strony oraz dowodu, że organ prowadzący postępowanie pouczył stronę o przysługującym jej prawie uzasadnia wniosek, że organ prowadzący postępowanie naruszył obowiązek ustalony w art. 10 § 1 k.p.a”.

Niezależnie od powyższego istotą wydania przez Śląskiego WIIH decyzji był znany stronie materiał zgromadzony w toku kontroli, a przede wszystkim wyniki badań próbki masła ekstra pobranej w toku kontroli, zawarte w sprawozdaniu z badań Nr 1158/2010 z dnia 16 lipca 2010, wykonanych przez Laboratorium w Olsztynie, z którymi strona zapoznała się w dniu 21 lipca 2010 r. Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, strona zrezygnowała z badania próbki kontrolnej, uzasadniając swoją decyzję wydaniem jej w dniu 20 lipca 2010 r. przedstawicielowi producenta masła ekstra. Postępując w ten sposób strona naruszyła procedury postępowania kontrolnego, jednocześnie pozbawiając się możliwości obrony swoich praw w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości kontrolowanego produktu. Co więcej strona wydała próbkę kontrolną produktu świadomie i wbrew treści pouczenia zawartego w pouczeniu do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności, co przyznała w trakcie przesłuchania w dniu 21 lipca 2010 r.

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219) – zwanej dalej „*ustawą o Inspekcji Handlowej*” – podczas kontroli równocześnie z pobraniem próbki produktu pobiera się i zabezpiecza dodatkową próbkę produktu z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna). Próbka kontrolna jest przechowywana przez kontrolowanego do czasu jej zwolnienia przez wojewódzkiego inspektora, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu; w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu. Natomiast zgodnie z art. 29 tej ustawy badania pobranych próbek produktów i próbek kontrolnych przeprowadzają laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji, a w przypadku, gdy laboratoria Inspekcji nie mogą wykonać badań, organ Inspekcji może zawrzeć umowę o wykonanie badań pobranej próbki z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek lub z urzędu.

Jak wspomniano wcześniej, strona bezprawnie wydała próbkę kontrolną przedstawicielowi producenta, w wyniku tego organ pierwszej instancji został również pozbawiony możliwości przeprowadzenia badań z urzędu w celu ewentualnego potwierdzenia wyników badań z Laboratorium w Olsztynie. Dlatego też zarzut arbitralności działania organu jest nietrafny gdyż organ pierwszej instancji nie miał sposobności uzyskania dodatkowego dowodu w postaci sprawozdania z badań próbki kontrolnej i był zmuszony wydać decyzję w oparciu o wyniki tylko jedynych badań.

Strona zarzuca także organowi pierwszej instancji rażące naruszenie art. 7 Kpa poprzez brak ustosunkowania się do przedstawionych przez producenta kwestionowanego masła ekstra wyników badań nr 277/10 i nr 200/10 przeprowadzonych przez Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno – Spożywczego, Laboratorium Badania Żywności i Środowiska w Warszawie. Zdaniem strony organ nie dążył do ustalenia stanu faktycznego odpowiadającego rzeczywistości, a przedmiotowe postępowanie prowadzone było pod z góry założoną tezę w oparciu o jedne wyniki badań. Ponadto strona zarzuca, że badania przeprowadzone przez Laboratorium w Olsztynie zostały wykonane w oparciu o metody nie

objęte akredytacją. W swoim uzasadnieniu strona przywołuje również fragmenty wyroku Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 czerwca 2007 r. (VI SA/Wa 555/07), z którego, zdaniem odwołującego się wynika, że skoro wynik badań nie objęty akredytacją stanowi przesłankę do założenia, że produkt jest niewłaściwej jakości organ pierwszej instancji powinien wyjaśnić w decyzji, dlaczego uznał badania za wiarygodne. Zdaniem strony należy podważyć wiarygodność wyników badań z uwagi na brak takiego wyjaśnienia w zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Prezesa UOKiK zarzut o braku ustosunkowania się do przedstawionych przez producenta masła ekstra wyników badań nr 277/10 i nr 200/10 jest bezzasadny, gdyż sprawozdania z badań wniesione zostały przez przedsiębiorcę nie będącego stroną postępowania prowadzonego przez Śląskiego WIIH i nie mogły zasługiwać na uwzględnienie, o czym został poinformowany pełnomocnik producenta, jak wynika to z wyjaśnienia zawartego w piśmie Śląskiego WIIH z dnia 22 października 2010 r.

Prezes UOKiK rozpatrując wniosek strony o przeprowadzenie dowodu ze sprawozdań z badań nr 200/10 i nr 277/10 stwierdził, że przedstawione w załączeniu do odwołania dowody nie mają znaczenia w przedmiotowej sprawie. Powodem takiego uznania jest m.in. fakt, że sposób w jaki zostały przeprowadzone badania rzekomych próbek kontrolnych uchybia procedurom zawartym w ustawie o Inspekcji Handlowej.

W sprawie wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Doroty Świątkowskiej, Prezes UOKiK stwierdził, że dowód o który strona wnioskuje nie miałby znaczenia dla sprawy, z uwagi na fakt, iż powoływana przez stronę osoba nie była świadkiem przy pobraniu od kontrolowanego przedsiębiorcy próbki kontrolnej produktus. Świadczy o tym protokół przesłuchania strony z dnia gdzie strona zeznała o wydaniu próbki kontrolnej mężczyźnie, który przedstawił się jako przedstawiciel producenta kwestionowanego masła ekstra.

Odnośnie zarzutu przeprowadzenia części badań metodą nieakredytowaną, Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że przepisy na poziomie wspólnotowym jak i krajowym wymagają, aby badania laboratoryjne w ramach urzędowej kontroli żywności wykonywane były przez laboratoria akredytowane, nie określają natomiast, że badania należy prowadzić wyłącznie metodami akredytowanymi. Stanowi o tym art. 5 ust. 2 pkt d) rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 191 s.1 z 30.4.2004, ze zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 882/2004”. Szczegóły w zakresie metod analiz i wymagań odnośnie laboratoriów wykonujących badania w ramach urzędowej kontroli żywności zawarto w art. 11 i 12 tego rozporządzenia. Laboratoria muszą być akredytowane zgodnie z normami europejskimi dot. akredytacji jednostek badawczych. W Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji jednostek certyfikacyjnych kontrolnych, laboratoriów badawczych i wzorcujących prowadzących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2010 Nr 138 poz. 935) jest Polskie Centrum Akredytacyjne – zwane dalej „PCA”. Sprawozdania z badań opatrzone znakiem akredytacji PCA oznaczają, że badania zostały przeprowadzone w akredytowanym laboratorium, zgodnie z obowiązującym prawem i są w

pełni wiarygodne (podkreślić przy tym trzeba, iż fakt udzielenia Laboratorium w Olsztynie wskazanej akredytacji nie budzi wątpliwości i nie był kwestionowany przez stronę).

Należy nadto wskazać, że zgodnie z przepisami zawartymi w art. 29 ustawy o Inspekcji Handlowej i art. 32 ustawy o jakości handlowej badania związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przeprowadzane są w laboratoriach Inspekcji Handlowej, a w uzasadnionych przypadkach w innych wyspecjalizowanych laboratoriach. Przepisy zawarte w ustawie o Inspekcji Handlowej i ustawie o jakości handlowej nie nakładają obowiązku przeprowadzania badań jakości w laboratoriach akredytowanych, a tym bardziej przy użyciu wyłącznie metod akredytowanych. Wymóg dokonywania analiz w laboratoriach akredytowanych wynika ze wspomnianego wyżej rozporządzenia 882/2004.

Podsumowując, należy wskazać, iż – przeciwnie do twierdzeń strony – stosowanie metody nieakredytowanej nie narusza przepisów prawa, a zgodnie z treścią art. 11 i 12 rozporządzenia 882/2004 wynik badania uzyskany taką metodą jest miarodajny i może stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie.

Laboratorium w Olsztynie niewątpliwie posiada stosowaną akredytację przyznaną przez PCA (nr akredytacji: AB 433) było i jest uprawnione do dokonywania badań próbek produktów tłuszczowych, w tym masła ekstra pobranych od strony podczas kontroli. Badanie w zakresie ujawniania zafałszowania tłuszczem obcym zostały wykonane metodami akredytowanymi. Tym samym, wyniki badań ujawnione w sprawozdaniu z badań nr 1158/2010 z dnia 16 lipca 2010 r. są w pełni prawidłowe i wiarygodne.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Prezesa UOKiK strona błędnie odczytuje stanowisko sądu przedstawione w powołanym przez siebie wyroku (VI SA/Wa 555/07), o czym świadczy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2008 r. (VI SA/Wa 2186/07). Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem, na który powołuje się strona, *uchylił zaskarżoną decyzję (...) z uwagi na nieodniesienie się w decyzji do zarzutu braku akredytacji przez Laboratorium Specjalistyczne (...), a nie z uwagi na brak akredytacji metody czy też akredytacji laboratorium*. Jak podkreśla w swoim uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny, decyzja została uchylona z przyczyn o charakterze procesowym i bez dokonywania przez Sąd oceny tego, czy Laboratorium ma stosowaną akredytację.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w przedmiotowej sprawie zostały podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do jej załatwienia, między innymi poprzez wskazanie stronie przysługujących jej praw, w tym prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym i złożenia wyjaśnień. Śląski WIIH wydając zaskarżoną decyzję zebrał spójny materiał dowodowy pozwalający jednoznacznie na przyjęcie, że ustalony stan faktyczny pozwala na wymierzenie kontrolowanemu w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt. 4 ustawy o jakości handlowej kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno - spożywczego. Tym samym nie można mówić o naruszeniu art. 77 § 1, art. 80 Kpa.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, Śląski WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów – co wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że wydając zaskarżoną decyzję Śląski WIIH w sposób wszechstronny i uwzględniający interesy strony, rozważył wszelkie okoliczności sprawy i dokonał prawidłowej oceny poszczególnych czynników wymienionych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości wpływających na wysokość kary pieniężnej.

Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wymierzenie kary pieniężnej w przedstawionym stanie faktycznym, jak i ustalenie jej wysokości, należy uznać za prawidłowe.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dariusz Łomowski
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

1. Łukasz Szmít
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Tadeusza Kościuszki 112a/2
61-617 Poznań
pełnomocnik Mariana Grzywacza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grzywacz Marian w Świętochłowicach
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a